

ПЕРСОНАЛЬНЕ ОСВІТНЄ СЕРЕДОВИЩЕ ЯК БАЗОВИЙ СТРУКТУРНИЙ ЕЛЕМЕНТ СУЧАСНОГО НАВЧАННЯ

Половін Б.А., ст. викл.

*Харківський торговельно-економічний інститут КНТЕУ
bor.pol@gmail.com*

Сучасне інформаційне суспільство вимагає нових підходів до форм та якості освіти. На перший план висовуються такі вимоги, як освіта протягом всього життя людини, доступність освіти незалежно від місця знаходження та часу затребуваності, персоналізація навчання, важливість соціальних та комунікативних аспектів тощо.

Кваліфікований спеціаліст будь-якої галузі зараз мусить не тільки володіти своїм предметом, але й бути здатним швидко знаходити потрібну інформацію серед різноманітних джерел, візуалізувати та аналізувати її, вести ефективну комунікацію в співтоваристві експертів, постійно розвиватися та опановувати суміжні, а інколи і зовсім нові галузі, ставити цілі для саморозвитку та знаходити шляхи їх досягнення.

В якості одного з перспективних способів розвинення відповідних компетенцій у студента останнім часом розглядається підхід на основі формування та розвитку персонального навчального середовища (Personal Learning Environment – PLE). Це сукупність інформаційних ресурсів (засобів, інструментів, технологій, методів, служб, спільнот), що використовується тим, хто навчається, для самостійного управління своїм навчанням, постановки навчальних цілей, стимуляції навчальної активності, розвитку особистісних здатностей, пошуку та обробки інформації, комунікації та співпраці. Це середовище постійно змінюється взаємозбагачується, і саме в ньому і за допомогою його засобів реалізується отримання та обробка інформації, навчальна комунікація, взагалі розвиток.

У зв'язку з цим традиційна роль викладача – передача знань – замінюється цілою низкою нових ролей. У кожного – свої

навчальні цілі, своя «стартова точка», свої потреби. Тому викладач повинен бути тьютором, тобто створювати умови для реалізації індивідуальної освітньої траєкторії студента. Дуже важливо зараз вміти працювати в групі, сумісно отримувати та створювати нову інформацію. Тому викладач повинен бути фасілітатором, тобто забезпечувати плідну групову комунікацію та Спрямовувати її на досягнення навчальних цілей. Мережа Інтернет зараз містить величезні обсяги інформації, тому необхідно бути знатним знаходити потрібну інформацію, верифікувати її, аналізувати для подальшого використання. Тому викладач повинен бути куратором змісту, який «просіває» інформацію з деякої предметної області, виділяє потрібну траєкторію навчання в інформаційному просторі.

Навчання, що засноване на наведених засадах, тільки починає зараз розвиватися в Україні. І хоч існують ще технічні, юридичні, організаційні проблеми, але основна перешкода – це відсутність мотивації як з боку студента, так і з боку викладача, неготовність переходу до нових стосунків та методів освітньої діяльності.

Література:

1. Бугайчук К. Л. Роль социальных сервисов Web 2.0 в формировании персональной учебной среды [текст] / К. Л. Бугайчук // Вестник Национальной академии Государственной пограничной службы Украины. – 2011. – № 4.
2. Кухаренко В. М. Кто такой куратор содержания? [Электронный ресурс] / В. М. Кухаренко. – Режим доступа: <http://kvn-e-learning.blogspot.com/2013/04/blog-post.html>.
3. Кухаренко В. М. Персональная учебная среда [Электронный ресурс] / В. М. Кухаренко. – Режим доступа: http://kvn-e-learning.blogspot.com/2011/03/blog-post_12.html.
4. Травкин И. Ю. Система непрерывного образования для автономных учащихся [Электронный ресурс] / И. Ю. Травкин. – Режим доступа: <http://funofteaching.tumblr.com/post/39928218666>.

Електронні засоби та дистанційні технології для навчання протягом життя: тези доповідей ІХ Міжнародної науково-методичної конференції, м. Суми, 14–15 листопада 2013 р. / Відп. за вип. В.В. Божкова. - Суми: СумДУ, 2013. - С. 78-79.